

paapegede Ucorrecthed kan afftedkomme den Skade, som derimod meget let kunde blive Følgen af en modsat Fremgangsmaade, og derfor kan jeg ikke tilraade at gjøre nogen Forandring i den Praxis, som hidtil har været fulgt.

Der var et andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der blev forlangt Oplysninger fra Finantsministerens Side under første Behandling, hvilken jeg, som alt bemærket, desto værre ikke var istand til at overvære, og med Hensyn til hvilket jeg dog ønskede at udtale et Par Ord, omendstjondt det maaskee ikke her er det rigtige Sted dertil; men jeg veed ikke noget andet, hvor jeg kunde komme til at omtale dette Punkt, som jeg anseer for at være af Vigtighed. Der er forelagt Rigsdagen et Lovudkast om en Ternbane fra Bamdrup til Strandby, eller til et Punkt paa Sjllands Vestkyst. Der blev her ved Finantslovens første Behandling, hvad jeg finder meget naturligt, opkastet det Spørgsmaal, om Finantslovens Tilstand ogsaa tilstedte at tænke paa et saadant Anlæg. Jeg skal i den Henseende tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg anseer et Udskibningssted paa Vestkysten af Sjlland, hvorfra en Handelsvei for Sjllands og i det Hele taget for Kongerigets Producter til England kan aabnes, for at være af den største Vigtighed for vor hele Udvikling; jeg anseer det for at være af saa stor Vigtighed, at jeg vilde finde en særdeles Opfordring til, selv om Finantslovens Tilstand var endnu mindre beroligende, end de i Virkeligheden ere, at see bort fra den Forlegenhed, som maaskee veibliffelig kunde opstaa ved at skulle anskaffe Midlerne dertil. Jeg anseer, siger jeg, denne Forbindelse for at være saa vigtig, at jeg vil troe, at Staten burde anstrenge sig til det Allerhyerste for at tilveiebringe en saadan Handelsvei, for at frigjøre os fra det hyerligere Tryk, der vil opstaa derved, at vor hidtil brugte Handelsvei fra Vestkysten af Monarchiet til England nu er bleven os afftaaren, eller dog er bleven bragt i et saadant Forhold til os, at det i alt Fald meget maa lade besygte, at der vil lægges Hindringer i Veien for en saa livlig og let Samfærdsel med England, som med Hensyn til Landets Udvikling ikke blot er

ønskelig, men nødvendig. Jeg vil tilstaae, at stjondt jeg ingenlunde gjør mig Illusioner med Hensyn til Finantslovens Tilstand, og stjondt jeg ikke tør kalde den ganske beroligende, troer jeg dog paa ingen Maade, at den Udgift, som derved vil afftedkommes, vil kunne lægge en regelmæssig Orden i Finantsforvaltningen nogen Hindring i Veien. Af det sidste Raan, der er blevet optaget, er en Tjerdedeel tilbage, hvorover der endnu ikke er disponeret, og som egentlig er at betragte som en Reservecfond, som det blev tilstræbt at danne, ikke blot for at kunne bruges i de Tilfælde, som man snarest har for Øie, naar Taksen er om en Reservecfonds Dannelse, men ogsaa for at kunne anvendes til saadanne frugtbringende Anlæg, hvorved Kræfternes Udvikling kan støttes og sikres. Det er idetmindste min Opfattelse, at Danmarks hele Fremtid for en ikke ringe Deel berouer paa den heldige Afbenyttelse af vore indre Velstandskilder, og at, hvad vi først og fremmest, næst efter at komme til en indre Ro, maae stræbe efter, er at benytte denne indre Ro til nyttige Foretagenders Fremme, til at udvikle saadanne Indtægtskilder for Landet, der, om de endog paaføre veibliffelige Tab, dog i Tiden efter al Rimelighed ville tjene til at befordre den frie Omsætning og den større Bevægelighed af Capital og Kræfter, hvorpaa et Lands Velstand for en stor Deel berouer. Sa selv affeet fra, at Bamdrup-Banen, hvis den vinder Billigelse af den lovgivende Forsamling, dog ikke tilligemed den Havn, der vil være at anlægge, kan bygges fuldfærdig iaar, og der altsaa kun vil være Tale om endeel af den Udgift, der er paapeget at ville flyde deraf, troer jeg dog, at Finantsloven ikke behøve at frygte for Udredelsen af de Summer, som dertil kræves, naar Finantsministeren kan benytte de Resourcer, der allerede ere anstaaede ved det sidste Raan, og forøvrigt naturligtvis maa henvende sig til den lovgivende Forsamling for at faae de Summer bevilgede, man ikke har til sin Raadighed. Det er dette Spørgsmaal, som kom paa Bane under første Behandling, og som jeg ikke har troet at burde lade ubesvaret, da det ikke, som det første Spørgsmaal om Krigsskattens Nødvendighed, tilveels finder sin Besvarelse i det foreløbige